

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΑΥΤΗΝ ἐπισέλλει πάλιν ἀπὸ ξώμης, ἢ ἡ πρόφασις, ὅτι ἐπιστολῆς αὐτῆς ἦν συναποδομηοῦντων τῶν πονηρῶν κατελειφάντων αὐτὸν, βουλόμην αὐτὸς ὁ ἀπόστολος ἐλθεῖν ἑμοῦ πρὸς αὐτὸν, γράφει τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πρῶτον μὲν σημαίνει αὐτὸν μνημονεύειν αὐτοῦ τὸ ὅτι ἐνλαβεία, καὶ ὅτι ἦν προγόνων αὐτοῦ πίστεως. ἐπὶ ταύτῃ δὲ λέγει, ὅτι οἱ ἀπὸ ἀσίας ὡς οἱ φρύγελλοι καὶ ἐρμολογοί, ἀπεστράφησαν αὐτῷ, ὁρῶντες αὐτῷ τὰς ἀλύσις, μόνον ἢ ὀνησιφόρον μαρτυρεῖν περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀπειθήσασιν, ἐλθόντων εἰς τὴν ξώμην, καὶ προσμεινάντων αὐτῷ. καὶ αὐτῷ πάλιν ἀπὸ τῆς ἀσίας μακάριον καὶ ἡμεῖς οὕτως ἐκῆσπέντες, παρεβόησαν τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἡδὴ γεγονέναι, καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀναξέπουσι, μάλλον ὅμως πάλιν αὐτῷ προσέχευεν αὐτῷ, καὶ τῆς διδασκαλίας, καὶ εἰδέναι μὲν, ὅτι ἐν ἡμέταις καιροῖς ἔσοντι οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, ὁμιλήδιοι μάλλον ἢ φιλόθεοι. προβλέποντες δὲ ταῦτα, ἀσφαλίσειτε τοὺς λαοὺς, μὴ ἕσθῃ αὐτῷ ἀπατηθῆναι, εἰς τὰ ἥθη, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀκρίβειαν πολλὰ προτρέψαμι αὐτὸν, καὶ σημάνας τὸν καιρὸν ὅτι ἀναλύσει αὐτὸν εἰσθῆναι, καὶ μέλλω περὶ ἐσθῆς καὶ μαρτυρεῖν, ὅτι ἐπιείκως αὐτῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ταχέως, κομίζοντα τὸν φαιλόνην καὶ τὰ βιβλία, παρῶντες δὲ αὐτῷ ἀλεξάνδρον τὸν χαλκίαν φυλάττειν, ὡς πολλὰ κακὰ ἐσθῆναι ξάμουρον αὐτῷ, καὶ οὕτως τελειοῦ τὴν ἐπιστολὴν.

ARGUMENTVM

Tem Timotheo scribit de exhortatione martyriæ, & omni regula ueritatis. & quid futurū sit temporibus nouissimis, & de sua passione, scribens ei ab urbe Roma.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

PAULI APOSTOLI AD TIMOTHEVM SECVNDA

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ, ἡμῶν ἀγαπητῶ τέκνῳ. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς, ὁ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ἡμεῶν. χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λαβὴν ἀπὸ προσόνων ἐν καθαρῶ συνείδησιν, ὡς ἀδελφῶν ἔχω τὴν πρὸς σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος, ὅτι ἦν δακρύων,

Aulus apostolus Iesu Christi, per uoluntate dei, secundum pmissionem uitae, quae est in Christo Iesu, Timotheo dilecto filio. Gratia, misericordia, pax, a deo patre, & Christo Iesu domino nostro. Gratiam habeo deo, cui seruius a progenitoribus, in pura conscientia, quod citra ullam intermissionem faciam de te mentionem in orationibus meis, noctu dieque, desiderans te uidere, memor tuarum lacrymarum

l 2 lacrymarum

δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν
 λαμβάνων φθι ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
 ἥτις ἐνώκησεν πρώτων ἐν τῇ μάμμησούλω
 δ' ἡ, καὶ τῇ μητέρι σου εὐνική, πέπφισμα ἕ,
 ὅτι καὶ ἐν σοὶ, δ' ἡ ἀλίαν ἀναμνήσκω σε,
 ἀναζωπυρῆν τὸ χάρισμα τ' θεοῦ, ὃ ἕστιν ἐν
 σοὶ, διὰ φθι ἐπιθέσεως πῶν χειρῶν μου. οὐ γὰρ
 ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα θαλάσσης, ἀλλὰ
 δωάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.
 καὶ ὡς ἐπαιχωθῆς τὸ μαρτύριον τ' κυρίου
 ἡμῶν, καὶ ἐμὲ, τὸν δέσμιον αὐτ', ἀλλὰ σοὶ
 κακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δάμα
 μῖν θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσων
 τοὺς κλήσει ἁγίους, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν,
 ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν τ' χάρις, τὴν δὲ
 θεῶν ἡμῖν ἐν ΧΡΙΣΤῶ ΙΗΣΟΥ πρὸ χρόνων
 αἰώνων, φανερωθῆσα δὲ νῦν διὰ φθι ἐπι-
 φανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
 κατὰ ἡγήσασθαι μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαν-
 τος δὲ ζωῆς, καὶ ἀφθαρσίας διὰ τοῦ εὐαγγ-
 γελίου, εἰς ὃ ἐτέδωκ' ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστο-
 λος, καὶ δ' ἰθάσκαλ' ἰθὺν, δι' ἡν αἰτίαν
 καὶ ταῦτα πάχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνω-
 μαί, διὰ γὰρ ὅτι πεπίσθηκα, καὶ πέπεισ-
 μαί, ὅτι δυνατὸς ὅστις τὴν παρακαταθήκην
 μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποί-
 τύπωσιν ἔχει ὑγιανόντων λόγων, ὧν παρ-
 ἔμον' ἠκούσας ἐν πίσει, καὶ ἀγάπῃ, τῇ ἐν
 ΧΡΙΣΤῶ ΙΗΣΟΥ, τὴν καλὴν παρακαταθή-
 κην φύλαξον, διὰ πνεύματ' ἁγίου, τοῦ
 ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. οἶδ' οὖν τοῦτο, ὅτι ἀ-
 πιστὰ φησὶν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ, ὧν ὅστις
 φύτελος καὶ ἰερογλύκῃ, δ' ὡν ἔλεος ὁ κύριος τῶν
 δυνατοῦν ὅτι πολλὰ κίς με ἀνέψυξε, καὶ
 τὴν ἄλυσίμ μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενό-
 μενος ἐν ῥώμῃ, ἀποδωρότερον ἐζήτησέ με,
 καὶ εὐρεθῶν αὐτῶν ὁ κύριος εὐρεθῶν ἔλεος πρὸς κ-
 εῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὅσα ἐν ἐφέσω δικ-
 κήσας, θέλω σὺν ἡμῶν. σὺ δὲ ὡς τέκνον μου
 ἐν δάμα μῶν

lachrymarum, ut gaudio replear, ubi como-
 nefactus fuero eius, quæ est in te non si-
 mulatæ fidei, quæ habitauit primū in
 auia tua Loide, & matre tua Eunica. Cer-
 tum autem scio, quod in te quoq; quā
 ob causam commonefacio te, ut susci-
 tes donum dei, quod est in te, per impo-
 sitionem manuum mearum. Non enim
 dedit nobis de⁹ spm̄ timiditatis, sed po-
 tentiæ, & dilectiōis, & sobrietatis. Ne igi-
 tur te pudeat testimoniū dñi nostri, neq;
 mei, q̄ sum uinctus illius, sed esto parti-
 ceps afflictionū euangelij, iuxta potētīā
 dei, qui saluos fecit nos, & uocauit uoca-
 tione sancta, nō secundū opera nostra,
 sed secundū suū propositū & gratiā, quæ
 data est nobis in Christo Iesu ante tem-
 pora æterna, sed manifestata fuit nūc p
 apparitionē saluatoris nostri Iesu Chri-
 sti, qui mortē quidē aboleuit, uitā autē in
 lucē pduxit. & immortalitatē per euange-
 lium, in quod positus sum ego præco &
 apłs, & doctor gentiū, quā ob causam &
 hæc patior, at non erubescō. Noui enim
 qd' is cui credidi, & certus sum, qd' potēs
 sit depositū meū custodire i illū diē. For-
 mā habeto sanonū sermonū, quos a me
 audisti in fide & charitate, q̄ est in Chri-
 uo Iesu. Egregium depositū seruato, per
 spm̄ sanctū, qui inhabitat in nobis. No-
 sti hoc quod auersati fuerint me oēs, qui
 sunt in Asia, quoz est Phygelus & Her-
 mogenes. Det misericordiā dñs Onesi-
 phori familiæ, qm̄ sæpe me refocillauit,
 & catenā meā non erubuit, sed cum esset
 Romæ, studiosi⁹ quesui me, & inuenit.
 Det ei dñs, ut iueniat misericordiā apud
 dñm in die illo. Et i c̄p̄ multis Ephesi mi-
 nistrauerit meli⁹ tu nosti. Tu igi⁹ fili mi,

II
 fortis

ἐν δαμαμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰη-
 σοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν
 μαρτύρων ταῦτα πρὸς ἀποδοξίαν ἀνδρώπων,
 οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται, καὶ ἐτέρους διδάξαι. σὺ
 δὲ κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ. οὐδεὶς στρατιώτης ἐμπλέ-
 κεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα ᾧ
 στρατολογήσῃ ἀρεσῇ. εἰ δὲ καὶ ἀθλήσῃ, οὐ
 σφραγισθήσεται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. ἢ κοπι-
 ῶντα, γεωργὸν δὲ πρῶτον, ἢ κερπῶν με-
 ταλαμβάνειν, νόστιμα ἔχει. δὲ ὡς γὰρ σοὶ ὁ κύ-
 ριος σώσει με ἐν πάντι. ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΙΗΣΟΥΣ
 ΧΡΙΣΤΟΝ ἐξηγερμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ πάρε-
 ματος δαβὶδ καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κα-
 κοπαθῶ μέχρι θανάτου ὡς κακὸς στρατιώτης. ὁ λό-
 γος ἔστι τοῦ θεοῦ ὃν δέδοικα, διὰ τὸ πάν-
 τα ὑπομῖναι διὰ τῆς ἐκλεκτοῦς, ἵνα καὶ ἀν-
 τὶ σωτηρίας τύχῃσι φησὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 μετὰ θανάτου αἰωνίου. πιστὸς ὁ λόγος. εἰ γὰρ
 σωματεθάνομεν, καὶ συζητήσομεν. εἰ ὑπομῖναι-
 μου, καὶ συμβασιλεύσομεν. εἰ ἀρνέσμεθα, καὶ
 κενὸς ἀρνησέσθαι ἡμᾶς. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκείνος
 πιστὸς μὲν, ἀρνήσεται ἡμᾶς ὅτι οὐ δύνάται.
 ταῦτα ὑπομῖναι, διαμαρτυροῦμεθα ἐνώ-
 πιον τῆς κυρίου. μὴ λογομαχεῖν, εἰς ὃν δὲ μὴ
 σιμοῦν, ἐπὶ κατὰ εὐσέφῃ καὶ ἀκρόντων. πᾶσι
 δασσον σταντὶ δόκιμον πρῶτον ἵνα ᾧ θεῷ,
 ἐργάτῳ ἀνεπαύχων, ὁρθοτμῶντα τὸ λό-
 γον φησὶ ἀληθείας, τὰς δὲ βεβήλους κενωφω-
 νίας πρὸς ἵσασο. ἐπὶ πλεονῶν γὰρ προκόψοιμι
 ἀσθεύειας, ὁ λόγος ἀντὶ ὧς γὰρ ἄγγραφα
 νομῶν ἔχει, ὡς ἐστὶν ὑμῶν ἀποστολῆς, οἱ
 ἄνθρωποι πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἠσώχιστον, λέγοντες
 τὴν ἀνάστασιν ἡδὴ γεγονέναι, ὅτι ἀναστῆσιν
 ἐπὶ τὴν ἄνω πύλιν. ὁ μὲν τὸν σερφεὸς θεμέλιος
 τοῦ θεοῦ ἔσκεν, ἔχωμεν τὴν σφραγίδα τῆς
 ἀντιλήψης, εἶναι κύριος τῶν ὄντων ἀντὶ, καὶ ἀποσκήτω
 ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζωμεν τὸ ὄνομα Χρι-
 στοῦ. ἐν μέσῃ ἢ οἱ κίονες ἐστὶ μόνον σκεῆνι
 χρυσοῦ καὶ

fortis esto in gratia, quæ est in Christo
 Iesu, & in his quæ audisti a me, per mul-
 tos testes. Hæc cõmenda fidelibus ho-
 minibus, qui erũt idonei, ut alios quoq; do-
 ceant. Tu igitur feras afflictionẽ, ut
 bonus miles Iesu Christi. Nemo q militat
 implicat uitæ negocijs, ut ei qui se in
 militia delegit placeat. Quæ si certet etiã
 aliqs, nõ coronatur, nisi legitime certauerit.
 Laboratẽ agricolã oportet primũ de
 fructibus percipere. cogita quæ dico. Da-
 bit em̃ tibi dñs in oibus intellectũ. Me-
 mẽto Iesum Christũ resurrexisse a mor-
 tuis, ex semine Dauid, secundũ euange-
 lium meũ, in quo tolero usq; ad uincula
 tanq; maleficus. At sermo dei, nõ est alligatus,
 propterea oia suffero, ppter electos,
 ut & ipsi salutẽ cõsequant, q est in
 Christo Iesu, cũ gloria aterna. certus sermo.
 Nã si cõmortui sum, & cõuiuem. si sufferimus,
 & conregnabimus. si negamus, & ille negabit nos.
 si increduli sum, ille fidelis manet, negare seipsum nõ potest.
 Hæc admone, cõtestans corã dño. ne uerboꝝ pugnas sequere (ad nihil em̃
 conducit) ad subuersionẽ audientium. Stude teipsum
 pbatũ exhibere deo, operariũ nõ erubescẽtẽ, recte
 secantẽ uerbũ ueritatis, ceteroꝝ pphanas uocũ
 inanitates ptermittito. Ad maiorẽ em̃ pficiet ipie-
 tatẽ, & sermo illoꝝ, ut cancer morb⁹ serpet.
 Quoꝝ de numero est Hymenæ⁹, & Philet⁹,
 q circa ueritatẽ aberrauerũt, dicẽtes
 resurrectionẽ iam esse factã, & subuertũt
 quorũdã fidẽ. Solidũ tñ fũdamentum
 dei stat, habẽs signaculũ hoc, nouit dñs,
 qui sint sui, & discedat ab iniquitate,
 ois q nominat nomẽ Christi. Ceteroꝝ
 in magna domo, non tantum sunt uasa
 13 aurea

χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα, καὶ ὄστρεα
 κίνα, καὶ ἄ μόν εἰς ἡμιλίω, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.
 εἰ μὲν οὖν τις ἐκαθάρασεν ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται
 σκευὸς εἰς ἡμιλίω ἢ γίγασμιλίω, ἔυχρησμο
 τῶν δεισσοτή, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοι
 μασμιλίω. Τὰς δὲ νεωτερίκας ἐπιθυμίας φεῦ
 γε. Δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίσιν, ἀγάπην, εἰ
 ριλιώ, μετὰ τῶν ἐπικαλεσμιλιώ τὸν κυρίω
 ἐκ καθαράς καρδίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπα
 δεύτους ζητήσεις παύσασθαι, εἰδὼς ὅτι γεννώσι
 μάχα, δούλω δὲ κυρίου, οὐ δὲ μάχεσθαι,
 ἀλλ' ἡπίω εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν,
 ἀνεξίκακον ἐν πραότητι, παιδεύοντα τὸν ἄν
 τιδιαιτιδεμιλιώ, μὴ ποτε δὲ ἑαυτοῖς ὁ θεὸς
 μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανή
 ψωσιν ἐκ φιλίας διαβολῆς παγίδος, ἐζωρηκη
 μιλιώ ὑπὸ αὐτῶν εἰς δέκινον θέλημα. τοῦτο δὲ
 γίνωσκε, ὅτι ἐν ἑκάταις ἡμέραις ἐνέσονται
 καιροὶ χαλεποὶ. ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ
 λαυτι, φυλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
 βλάσφημοι, γονεύσιμ ἐπιφθῆς, ἀχαρίστοι, ἀ
 νόστοι, ἄσοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατίς,
 ἀνήμωροι, ἀφιλάγαθοι, προσόχτη, προσπίεσι,
 τεύφωμιλιώ, φιλήδονοι, μάλλον ἢ φιλόθεοι,
 ἔχοντες μόρφωσιν, εὐσεβείας, τὴν δὲ δάνα
 μιμ ἄντ' ἡρημιλιώ, καὶ τύττες ἀποξέπου. ἐκ
 τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύοντες εἰς τὰς οἰκί
 ας, καὶ ἀχμαλωτίζοντες τὰ γυναικάρια, σε
 σωθμιλιώ ἀμαρτίας, ἀσόμενα ἐπιθυμίας
 ποικίλαις, πάντοτε μαυθάνοντα, καὶ μη
 δὲ ποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
 θωάμουνα. Ὁμ τρέπορ δὲ ἰαννῆς καὶ
 ἰαμβρῆς ἀντέσσαν μουσῆ, οὕτως καὶ οὐ
 τοὶ ἀντίσανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι καὶ
 τεφθαρημένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν
 πίσιν, ἀλλ' οὐ προκόψουσι ἐπὶ πλεον.
 Ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς
 καὶ ἡ ἐκείνων ἐγγύετο. Σὺ δὲ παρηκολούθη
 κᾶς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγαπῇ, τῇ
 προθέσει

aurea & argentea, uex etiā lignea, & te
 stacea, & alia quidē in honorē, alia uero
 in cōtumeliā. Si quis igit' expurgarit se
 ipsum ab his, erit uas in honorē sanctifi
 catum, utile dño, ad omne opus bonum
 p̄paratum. Iuueniles aut' cōcupiscentias
 fuge, sed sectare iusticiā, fidē, charitatē,
 pacē, cum his qui inuocāt dñm ex puro
 corde. Stultas aut' & ineruditas questio
 nes respue, sciēs eas parere pugnas. Por
 ro seruum domini, nō oportet pugnare
 sed placidum esse erga omnes, propen
 sum ad docēdum, tolerantem malos in
 māfuerudine, erudiētē eos qui obsistūt,
 si qñ det illis deus pœnitentiā ad agno
 scendū ueritatē, & resipiscant a diaboli
 laqueo, capti ab eo ad ipsius uolūtātē. III
 Illud aut' scito, quod in extremis diebus
 instabunt tēpora periculosa. Erunt em̄
 homines sui amantes, auari, fastuosi, su
 perbi, maledici, parentibus immorigeri,
 ingrati, impij, carentes affectu, nescij fœ
 deris, calumniatores, intemperantes, im
 mites, negligentes bonorum, prodito
 res, præcipites, inflati, uoluptatum amā
 tes, potius q̄b amantes dei, habentes for
 mam pietatis, sed qui uim eius abnega
 rint, & istos auerfare. Ex his enim sunt
 qui subeunt in familias, & captiuas du
 cunt mulierculas, oneratas peccatis, quæ
 ducuntur concupiscentijs uarijs, semper
 discētes, & nunq̄b ad cognitionem ueri
 tatis uenire ualētes. Quēadmodum aut'
 Iānes & Iābres, resistebāt Moȳsi, ita &
 hi resistūt ueritati, hoīes mēte corrupti,
 reprobī circa fidē, sed nōpfiēt ampli⁹.
 Siquidē amētia illoꝝ euidēs erit oibus,
 quēadmodū & illoꝝ fuit. Tu uero affec
 cutus es doctrinā meam, institutionem,
 propositum,

προθέσει, τῆ πίστι, τῆ μακροθυμία, τῆ ἀγά-
 πῃ, τῆ ὑπομονῇ, τῆς δίκαιοσύνης, τοῖς παθή-
 μασι, διὰ μοι ἐγγέτο ἐν ἀντιοχείᾳ, ἐν ἰκο-
 νίῳ, ἐν λύστρῳ, οἷους δίκαιομας ὑπώλεγα.
 καὶ ἐν πάντων με ἐξέσωσεν ὁ κύριος, καὶ πάν-
 τες δὲ οἱ θέλοντες ἐνσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, δίκαιομας ὄντες. πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι,
 καὶ γόπτες, προκόλουσι ἐπὶ τῷ χεῖρον, πλα-
 νῶντες, καὶ πλανώμενοι. οὗ ἕνεκεν οὖν οὐκ ἔμα-
 θες, καὶ ἐπίστωθε, εἰδὼς ἅξιον ἔμαθε, καὶ
 ὅτι ὁ θεὸς βρέψεται τὰ ἱερὰ γράμματα διδάσκει, τὰ
 δυνάμει σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πί-
 σεως τῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πάντα γραφὴ θεοῦ
 ὁπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν,
 πρὸς ἐλεγχοῦ, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παι-
 δείαν τῶν ἐν δίκαιοσύνῃ, ἵνα ἀγριοὶ ᾖ ὁ πολ-
 θεὸς ἄνθρωπος, πρὸς πάντη ἔργον ἀγαθὸν ἐξ-
 ηρησμένοι. διάμαρτυροῦμαι οὖν ἐγὼ ἐνώπι-
 ον τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέ-
 λοντος κρείττονος ζώντος καὶ νεκροῦ, καὶ τῆ ἐπιφά-
 νειας αὐτοῦ, καὶ τῶν βασιλείων αὐτοῦ, κήρυξον τὸ
 λόγον, ἐπίσθῃ ἐνκαίρως, ἀκαίρως, ἐλεγχον,
 ἐπιτίμησον, παροκάλεισον, ἐν πάσῃ μακρο-
 θυμίᾳ καὶ δίδασκῃ. ἔσαι δὲ καιρὸς ὅτε τὸ ὑγι-
 αι νόσος, διδασκαλία οὐκ ἀνέστη, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας, ἑαυτοῖς ἐπίστω-
 ρεύουσιν διδασκάλους, κηθόμενοι τῶν ἀκοι-
 τῶν, καὶ ἀπὸ μὲν φθι ἀληθείας, τῶν ἀκοιτῶν ἀπ-
 οστολισμῶν, ἐπὶ δὲ τῶν μύθων ἐκτραπύσονται.
 οὗ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι κακοπαίδισον, ἔργον
 ποιῶν ἐναγγελιστοῦ, τῶν διακονίᾳ σου
 πληροφόρησον. ἐγὼ γὰρ ἤδη ἀνέδομαι, καὶ
 ὁ καιρὸς φθι ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφῆκε, τὸν
 ἀγῶνα, τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον
 τετέλεκα, τῶν πᾶσι πετέρηκα. λοιπὸν ἀπό-
 καταί μοι ὁ θεὸς δίκαιοσύνης σέφανος, ὃν ἀπ-
 ὄστα μοι ὁ κύριος ἐν κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δὲ
 καιρὸς κρείττερος, ὃν μόνον δεῖ μοι, ἀλλὰ ἐπὶ
 σὶ τῆς ἠγαπηκῆς τῆς ἐπιφάνειας αὐτοῦ.
 ὡς δὲ αὖτον

propositum, fidem, longanimitatē, cha-
 ritatē, patientiā, persecutiones, afflictio-
 nes. quae mihi acciderunt in Antiochia, in
 Iconio, Lystris. quas persecutiones sustinue-
 rim. & ex omnibus eripuit me dominus, sed &
 oēs, qui uolunt pie uiuere in Christo Ie-
 sum persecutionē patiētur. Porro mali ho-
 mines, & impostores proficiēt in peius,
 dum & seducunt & seducunt. At tu ma-
 neto in his quae didicisti, & quae tibi con-
 credita sunt, sciens a quo didiceris, & quod
 a puero sacras litteras noueris, quae te posi-
 sunt eruditum reddere, ad salutē, per fi-
 dem, quae est in Christo Iesu. Ois scriptura
 diuinitus, inspirata & utilis ad doctrinā
 ad redargutionē, ad correctionē, ad in-
 stitutionem, quae est in iusticia, ut inte-
 ger sit dei homo, ad omne opus bonū
 apparatus. Testificor igitur ego corā
 deo & domino Iesu Christo, qui iudica-
 turus est uiuos & mortuos, in apparitio-
 ne sua, & in regno suo, praedica sermonē,
 insta tepestiue, in tepestiue, argue, incre-
 pa. exhortare in omni longanimitate &
 doctrina. nā erit tempus, cum sanā do-
 ctrinā nō sustinebunt, sed iuxta cōcupi-
 scencias suas, coaceruabunt sibi docto-
 res, in quibus pruriunt aures, & a uerita-
 te quidem aures auertent, ad fabulas ue-
 ro conuertentur. At tu sobrius esto in
 omnibus, obdura, opus perage euange-
 listae, ministerium tuum expleto. Nam
 ipse iam immolor, & tempus meae disso-
 lutionis instat. Certamen bonum dei
 certavi, cursum consumaui, fidē seruauī.
 Quod superest, reposita est mihi iusticiae co-
 rona, quā reddet mihi dominus in illo die, quod
 est iustus iudex, nō solum autē mihi, sed
 & oibus qui diligunt aduentum domini.
 I 4 Da operā

III